

[Sigsgaard.]

skal til, for at folk med HF-eksamen kan få adgang til universiteter og højere læreanstalter. Det kommer vi jo sikkert til at diskutere en anden gang. Det afgørende for mig har været, at de må have mulighed for at få en sådan adgang. Når hr. Morten Lange nu her til sidst ligesom taler for, at vi nok må opretholde en eller anden form for adgangsbegrænsning, så forstod jeg hans bemærkning sådan, at det kunne være HF, han tænkte på i den forbindelse, om vi dog ikke skulle vente nogle år med at åbne yderligere, indtil vi har fået investeret noget mere i vore højere læreanstalter. Det er ikke sikkert, jeg har forstået ham rigtigt. Men hvis det skulle forstås sådan, vil jeg gerne sige, at jeg synes, tankegangen er lidt farlig, for vi må gøre os klart, at fra og med næste år uddanner vi på vore højere forbedringskurser en række folk, hvoraf en hel del ville være ganske udmærket kvalificeret til at studere ved de højere læreanstalter, og det ville være helt urimeligt, hvis vi skulle holde dem ude til fordel for studenter. Man kunne jo sikkert på den anden side finde en række studenter, der var mindre kvalificerede. Jeg tror ikke, det er en heldig måde at sortere på, og jeg håber ikke, det har været tanken.

Hr. Bernhard Baunsgaard fejlciterede mig for at skulle have sagt noget i retning af, at det gør ikke så meget med de faglige forudsætninger, når det gælder videreuddannelsen. Det har jeg altså ikke sagt på nogen måde. Det, jeg derimod mener, er, at man i dag i alt for høj grad lægger vægt på, hvor meget der er terpet, hvor mangeparate kundskaber der er proppet ind i hovedet på de ansøgere, der skal til at studere på vore højere læreanstalter, parate kundskaber, dere i meget, meget stor udstrækning alligevel glemmes, og at man lægger alt for lidt vægt på udviklingen af evnen til at tilægne sig viden, til at fremskaffe viden, til at ordne viden osv. HF skal efter studieplanen netop lægge vægt på at udvikle studieegnethed og hensigtsmæssige studiemetoder, og

HF skulle derfor være særdeles velegnet som grundlag for højere uddannelser.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil blot lige sige til hr. K. B. Andersen og andre, der har været inde på spørgsmålet, at vi ved placeringen af nye HF-klasser naturligvis vil overveje, om de kan ligge på andre institutioner end seminarier og gymnasier. Det er klart, at en forudsætning må være, at man kan give uddannelsen det rette niveau.

Til hr. Robert Christensen skal jeg blot sige som svar på spørgsmålet, om den store tilgang til HF har betydet nedgang for gymnasiet, at det er svært at svare på, men der er egentlig ikke noget, der tyder på det. Tilgangen til gymnasiet har været stor i år, som den var det sidste år. Tilgangen til HF har også været stor. Jeg vil indtil videre nøjes med at drage den konklusion, at der er et meget stort behov for videregående uddannelse, og at HF-tilgangen altså tyder på, at vi nu har fået en adgangsvej mere til uddannelse, end vi har haft tidligere.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Jeg kan bekræfte hr. Sigsgaards mistanke. Han havde virkelig misforstået mig totalt. Jeg havde bestemt ikke tænkt mig, at HF-adgang til universitetet skulle udskydes på grund af almindelige fordøjelsesbesværligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til økonomiministeren og ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender af J. O. Krag, H. C. Toft, Damsgaard, Else-Merete Ross, Aksel Larsen og Bundgård:

„Hvilke oplysninger kan økonomiministeren og ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender give om den markedspolitiske situation?“